

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: U., s.r.o., R.X., B., zast. J.K., advokát, N.X., B., proti žalovanému: S., a.s., P.X., B., zast. JUDr. R.B., advokátka, Advokátska kancelária, Š.X., B., **o zaplatenie 102 328.- Sk istiny s prísl.**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp, zn. 34 Cb 61/01-107 zo dňa 30. januára 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 34 Cb 61/01-107 zo dňa 30. januára 2006 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** žalobcovi nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 8268.- Sk na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 102 328.- Sk istiny spolu s 20% p.a. úrokom od 26.9.1995 až do zaplatenia, trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v sume 34 090.- Sk a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu vedený v L., a.s., B. č.ú. X. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok na

zaplatenie 102 328.- Sk titulom náhrady škody
za vynaložené náklady na vykonanie expertízy lisu, ktorý vypadol pri dopravnej nehode. Z vykonaného dokazovania došiel k záveru, že pre žalobcu vyplýva povinnosť urobiť opatrenia na zabránenie vzniku škody. Jedným z týchto opatrení bolo i vykonanie expertízy na zistenie rozsahu poškodenia lisu, nakoľko pri uvedení lisu do prevádzky za predpokladu, že by mal vážnejšie poškodené vnútorné časti, mohlo prísť k rozsiahlejším škodám. V prípade, že by tak neurobil a po zavedení lisu do prevádzky, by došlo k jeho poškodeniu, žalovaný by sa zbavil zodpovednosti, nakoľko žalobca by porušil svoju povinnosť predchádzať škodám. Žalobca napriek tomu, že nesporne došlo k faktickému poškodeniu lisu pri páde na vozovku, si túto škodu neuplatnil a uplatnil si len nárok na náhradu nákladov na vykonanie expertízy, čo je jeho priamou majetkovou ujmom, ktorá sa v zmysle ust. § 380 Obchodného zákonníka považuje za škodu. Tieto náklady musel vynaložiť v dôsledku poškodenia lisu pri dopravnej nehode počas jeho prepravy tretím subjektom, pričom zodpovednosť žalovaného je v tomto prípade daná ust. § 605 ods. 2 Obchodného zákonníka. Krajský súd mal za preukázané, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť, vznik škody žalobcovi podľa § 380 Obchodného zákonníka ako i príčinnú súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti a vznikom škody. Prehľadom úrokovej sadzby v roku 1995 mal súd za preukázané primeranosť výšky uplatnených úrokov a preto ich priznal v požadovanom nároku. Právnomu zástupcovi žalobcu priznal trovy konania v celkovej sume 34 090.- Sk.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal výšku nákladov na vykonanú expertízu, ktorú považuje za neprimerane vysokú. Žalobca nepreukázal súdu ako došiel k takejto výške nákladov za expertízu. Súdom nebol úplne zistený skutkový stav veci. Namietal priznanie úrokov z omeškania. Žalobca nemal žiadny právny titul na úroky z omeškania. Právo a povinnosť na náhradu škody už nie je zmluvným záväzkovým vzťahom, preto nie je možné náhradu škody úročiť úrokom z omeškania. Žalovaný namietal aj vyčíslenie a priznanie náhrady trov súdneho konania. Z rozsudku nie je zrejmé ako súd došiel k takejto výške náhrady trov. V tomto smere je rozsudok krajského súdu nepreskúmateľný.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Odvolanie žalovaného považuje za účelové. Poukázal na to, že súd vymenoval dôkazy, ktoré vykonal na str. 3, ods. 2 rozsudku, na ktoré sa vo svojom rozhodnutí odvoláva. Nesúhlasí s právnym názorom žalovaného, že nemá nárok na úrok z omeškania. K námietke ohľadne priznaných trov konania poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa za 10 rokov nedostavil na pojednávanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 380 Obchodného zákonníka za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strane.

Podľa ust. § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka osoba, ktorej hrozí škoda, je povinná s prihliadnutím na okolnosti prípadu urobiť opatrenia potrebné na odvrátenie škody, alebo na jej zmiernenie. Povinná osoba nie je povinná nahradiť škodu, ktorá vznikla tým, že poškodený túto povinnosť nesplnil.

Podľa ust. § 384 ods. 2 Obchodného zákonníka povinná strana má povinnosť nahradiť náklady, ktoré vznikli druhej strane pri plnení povinností podľa ods. 1.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že ak osoba, ktorej hrozí škoda, nesplní povinnosť vykonať opatrenia na odvrátenie alebo zmiernenie škody a následne jej škoda vznikne, povinná osoba nenahrádza škodu, ktorá vznikla, tým, že poškodený nesplnil prevenčnú povinnosť. Povinný nenahrádza len tú škodu, ktorá vznikla ako dôsledok (je v príčinnej súvislosti) porušenia prevenčnej povinnosti. Náklady, ktoré vzniknú ohrozenému pri odvracaní škody alebo poškodenému pri zmiernovaní jej rozsahu, je druhá strana záväzkového vzťahu povinná nahradiť. Povinnosť hradiť náklady vzniká bez ohľadu na úspešnosť opatrení, ktoré vykonala osoba, ktorej škoda hrozí alebo jej škoda vznikla. Ustanovenie § 384 je kogentné, a preto sa zmluvné strany nemôžu od neho odchyliť alebo ho vylúčiť.

V danom prípade je medzi účastníkmi nesporné, že žalobca na základe zasielateľského príkazu si objednal u žalovaného prepravu lisu. Prepravu predmetného lisu vykonal zmluvný partner žalovaného K., medzinárodný zasielateľstvi, s.r.o. so sídlom v O. Počas prepravy lisu došlo dňa 30.11.1994 k dopravnej nehode porušením povinnosti vodiča, pri ktorej vypadol lis na vozovku. Vzhľadom na cenu prepravovaného lisu a poškodenie vonkajších krytov zariadenia žalobca, aby predišiel vzniku väčšej škody, požiadal o vykonanie revízie vnútorného zariadenia lisu u výrobcu. Náklady za vykonanú expertízu vo výške 6768 DM žalobca zaplatil dňa 20.4.1995.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že žalobca v súlade s ust. § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka dal vypracovať expertízu na rozsah poškodenia lisu pred uvedením do prevádzky na odvrátenie rozsiahlejšej škody. Za vykonanú expertízu zaplatil 6768 DM čo je v prepočte na Sk uplatnená suma. Zaplatením uvedenej sumy vznikla žalobcovi ujma, ktorá je v zmysle ust. § 380 Obchodného zákonníka škodou vzniknutou porušením povinnosti žalovaného. Zodpovednosť žalovaného je daná aj v zmysle ust. § 605 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil preto s právnym názorom krajského súdu, že porušením zmluvných povinností žalovaným, vznikla žalobcovi škoda vo výške 102 328.- Sk a žalobca preukázal aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinností žalovaným. Žalobcovi vzniklo právo podľa ust. § 369 v spojení s ust. § 502 Obchodného zákonníka aj na úrok z omeškania od 26.9.1995 vo výške 20% p.a. z istiny 102 328.- Sk do zaplatenia, pretože dôsledkom omeškania so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti je povinnosť platiť úroky z omeškania z nezaplatennej časti dlhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je vecne správny a preto ho podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Súčasne najvyšší súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že úspešnému žalobcovi s poukázaním na vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony (vyjadrenie k odvolaniu a účasť na pojednávaní pred NS SR) spolu v sume 8268.- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 22. januára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: